ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση Τ-227/06,

RSA Security Ireland Ltd, με έδρα το Shannon (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον B. Conway, barrister, και την S. Daly, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον X. Lewis και την J. Hottiaux,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 888/2006 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 165, σ. 6),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, E. Cremona (εισηγήτρια) και S. Frimodt Nielsen, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Το νομικό πλαίσιο

Συνδυασμένη Ονοματολογία

1 Για την εφαρμογή του Κοινού Δασμολογίου και για τη διευκόλυνση των στατιστικών του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας και των λοιπών κοινοτικών πολιτικών που αφορούν την εισαγωγή ή εξαγωγή των εμπορευμάτων, το Συμβούλιο θέσπισε, με την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1, στο εξής:

κανονισμός ΣΟ), πλήρη ονοματολογία των εμπορευμάτων που υπόκεινται σε πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής στην Κοινότητα (στο εξής: Συνδυασμένη Ονοματολογία ή ΣΟ). Η ονοματολογία αυτή περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού.

2 Για να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της Συνδυασμένης Ονοματολογίας εντός της Κοινότητας, η Επιτροπή, με τη βοήθεια μιας επιτροπής από εκπροσώπους των κρατών μελών (επιτροπή τελωνειακού κώδικα) μπορεί να λάβει μια σειρά μέτρων που απαριθμούνται στο άρθρο 9 του κανονισμού για τη Συνδυασμένη Ονοματολογία. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως τη δυνατότητα της Επιτροπής να θεσπίσει κανονισμούς δασμολογικής κατάταξης συγκεκριμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τη Συνδυασμένη Ονοματολογία).

3 Κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 888/2006 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 165, σ. 6, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), οι δασμολογικές κλάσεις 8470, 8471 και 8543 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας είχαν ως εξής:

— κλάση 8470: «[υ]πολογιστικές μηχανές και μηχανές τσέπης για την καταγραφή, αναπαραγωγή και ένδειξη πληροφοριών με υπολογιστική δυνατότητα. Λογιστικές μηχανές, μηχανές αποτύπωσης ταχυδρομικών τελών σε φάκελα αλληλογραφίας, μηχανές εκδόσεως εισιτηρίων και παρόμοιες μηχανές, που περιλαμβάνουν και διάταξη υπολογισμού. Ταμειομηχανές […]»

— κλάση 8471: «[α]υτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και μονάδες (στοιχεία) αυτών. Μαγνητικές ή οπτικές διατάξεις ανάγνωσης, μηχανές εγγραφής

των πληροφοριών σε υπόθεμα με κωδικοποιημένη μορφή και μηχανές επεξεργασίας των πληροφοριών αυτών, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού»

— κλάση 8543: «[μ]ηχανές και συσκευές ηλεκτρικές που έχουν δική τους λειτουργία, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού στο κεφάλαιο αυτό».

Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες

4 Δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, και του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), όπως έχει τροποποιηθεί, οι επιχειρηματίες μπορούν να λαμβάνουν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες (στο εξής: ΔΔΠ) εκ μέρους των τελωνειακών αρχών. Πρόκειται για πληροφορίες για τη δασμολογική κατάταξη συγκεκριμένων προϊόντων οι οποίες δεσμεύουν τις αρχές αυτές έναντι του αιτούντος και/ή του δικαιούχου της ΔΔΠ.

5 Το άρθρο 12 του τελωνειακού κώδικα ορίζει:

«1. Οι τελωνειακές αρχές εκδίδουν, κατόπιν γραπτής αιτήσεως και με τον τρόπο που καθορίζει η διαδικασία της επιτροπής, [ΔΔΠ] ή δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή.

[…]

4. Μια δεσμευτική πληροφορία ισχύει, από την ημερομηνία παροχής της, για διάστημα έξι ετών όταν αφορά δασμολογικά θέματα […]

5. Μια δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει:

α) σε δασμολογικά θέματα:

i) όταν, λόγω της έκδοσης ενός κανονισμού, δεν είναι σύμφωνη με το δίκαιο που έχει θεσπισθεί με τον τρόπο αυτό

[…]

Η ημερομηνία κατά την οποία η δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει για τις περιπτώσεις που ορίζονται στα σημεία i και ii, είναι η ημερομηνία δημοσίευσης των εν λόγω μέτρων […]

[…]

6. Ο δικαιούχος δεσμευτικής πληροφορίας η οποία έχει παύσει να ισχύει σύμφωνα με την παράγραφο 5, στοιχείο α΄, σημεία ii ή iii, ή στοιχείο β΄, σημεία ii ή iii, μπορεί να συνεχίσει να τη χρησιμοποιεί επί έξι μήνες μετά τη σχετική δημοσίευση ή γνωστοποίηση, εφόσον έχει συνάψει, βάσει της δεσμευτικής πληροφορίας και πριν

από τη λήψη του εν λόγω μέτρου, σταθερές και οριστικές συμβάσεις σχετικά με την αγορά ή την πώληση των εν λόγω εμπορευμάτων. Ωστόσο, όταν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία, κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, προσκομίζεται πιστοποιητικό εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού, η περίοδος ισχύος του εν λόγω πιστοποιητικού αντικαθιστά την περίοδο των έξι μηνών.

Στην περίπτωση της παραγράφου 5, στοιχείο α΄, σημείο i, και στοιχείο β΄, σημείο i, ο κανονισμός […] μπορεί να ορίζει προθεσμία για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου.

[…]»

6 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει:

«Όσον αφορά τις [ΔΔΠ], οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:

α) αντίγραφο της αίτησης για τις [ΔΔΠ] […]☒

β) αντίγραφο για τις κοινοποιούμενες [ΔΔΠ] […]

[…]

Η διαβίβαση αυτή γίνεται με ηλεκτρονικά μέσα.»

7 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 ορίζει:

«Στην περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώνει την ύπαρξη δύο ή περισσοτέρων διιστάμενων δεσμευτικών πληροφοριών:

— προβαίνει, με ιδία πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους, στην εγγραφή του θέματος αυτού στην ημερήσια διάταξη της επιτροπής για να συζητηθεί κατά τη συνεδρίασή της που πραγματοποιείται τον μήνα που ακολουθεί, ή κατά την επόμενη συνεδρίαση,

— σύμφωνα με τις διαδικασίες της επιτροπής, η Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός έξι μηνών από την πραγματοποίηση της συνεδριάσεως που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση, λαμβάνει μέτρα για την ενιαία εφαρμογή των διατάξεων σε θέματα ονοματολογίας […]».

Ιστορικό της διαφοράς

8 Η προσφεύγουσα, RSA Security Ireland Ltd, είναι εταιρία ιρλανδικού δικαίου που κατασκευάζει, εισάγει και διαθέτει στο εμπόριο εντός της Κοινότητας μία συσκευή ασφαλείας που ονομάζεται «RSA SecurID authenticator» και διατίθεται σε δύο κύριους τύπους εκ των οποίων ο ένας είναι γνωστός ως «πιστωτική κάρτα» και ο άλλος ως «key fob».

9 Στις 8 Φεβρουαρίου 2001, η ιρλανδική Revenue Commissioners (φορολογική και τελωνειακή αρχή της Ιρλανδίας, στο εξής: IRC) εξέδωσε, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, ΔΔΠ κατατάσσοντας το προϊόν στην κλάση 8473 30 1000 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Η εν λόγω ΔΔΠ περιγράφει το προϊόν ως εξής: «[Πρόκειται για] συσκευή ασφαλείας για συναλλαγές στο διαδίκτυο [που] αποτελείται από μια οθόνη υγρών κρυστάλλων (LCD), έναν PCB, ένα κύκλωμα/μικροελεγκτή, πυκνωτές και μία μπαταρία. Όλα [αυτά] τα συστατικά […] καλύπτονται από πλαστικό περίβλημα.»

10 Την 1η Δεκεμβρίου 2003, η IRC ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η επιτροπή τελωνειακού κώδικα, τμήμα «δασμολογικής και στατιστικής ονοματολογίας» (στο εξής: επιτροπή ονοματολογίας), αποφάσισε ότι η ορθή κατάταξη του προϊόντος ήταν στον κωδικό ΣΟ 8543 89. Έτσι, για να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις της εν λόγω επιτροπής, η IRC ανακάλεσε τη ΔΔΠ της 8ης Φεβρουαρίου 2001, με άμεση ισχύ από την ημερομηνία αυτή και την αντικατέστησε, στις 8 Απριλίου 2004, με άλλη ΔΔΠ που κατέτασσε την επίμαχη συσκευή στη δασμολογική κλάση που αντιστοιχούσε στον κωδικό ΣΟ 8543 89 9599. Η νέα ΔΔΠ περιγράφει το προϊόν ως εξής: «[Πρόκειται για] συσκευή ασφαλείας για υπολογιστή [που] αποτελείται από μία οθόνη LCD, ένα τυπωμένο κύκλωμα σε μορφή πιστωτικής κάρτας και μια μπαταρία που βρίσκονται εντός πλαστικού περιβλήματος ή πιστωτικής κάρτας. Αφού προγραμματιστεί, παρέχει ασφαλή πρόσβαση σε ηλεκτρονικό σύστημα κατά τη στιγμή της σύνδεσης επιτρέποντας τον έλεγχο ταυτότητας του χρήστη.»

11 Δεδομένου ότι το ύψος των δασμών ήταν σημαντικά υψηλότερο στη δασμολογική κλάση 8543 απ' ό,τι στην κλάση 8473, η προσφεύγουσα προσέβαλε την κατάταξη της IRC ενώπιον του Revenue Appeal Commissioners (το ιρλανδικό δευτεροβάθμιο τμήμα, στο εξής: AC).

12 Με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2005, το AC δέχθηκε την προσφυγή, κρίνοντας ότι η ορθή κατάταξη του επίμαχου προϊόντος, βάσει των κανόνων ερμηνείας και κατάταξης του τελωνειακού κώδικα, πρέπει να καθορίζεται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του

και τις αντικειμενικές ιδιότητές του, ειδικότερα στο μέτρο που υπολογίζει και απεικονίζει ψευδοτυχαίους αριθμούς. Το AC έκρινε έτσι ότι το προϊόν πρέπει να χαρακτηριστεί ως συσκευή υπολογισμού που υπάγεται στην κλάση 8470 10 0000.

13 Δεδομένου ότι η απόφαση του AC είχε ως αποτέλεσμα την ακύρωση της ΔΔΠ της 8ης Απριλίου 2004, η IRC ενημέρωσε την Επιτροπή. Στη συνέχεια, η IRC αποφάσισε να μην προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον του Superior Courts of Ireland (Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας). Η απόφαση του AC για την κατάταξη του επίμαχου προϊόντος κατέστη, ως εκ τούτου, απρόσβλητη σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο.

14 Η προσφεύγουσα ζήτησε από την IRC την επιστροφή των τελωνειακών δασμών που καταβλήθηκαν για τα εμπορεύματα που είχαν εισαχθεί προγενέστερα βάσει της ΔΔΠ της 8ης Απριλίου 2004. Με επιστολή της 27ης Οκτωβρίου 2005, η IRC ανακάλεσε επίσημα την εν λόγω ΔΔΠ, σύμφωνα με την απόφαση του AC της 10ης Οκτωβρίου 2005 ταξινομώντας το προϊόν στην κλάση 8470 10 0000.

15 Στις 15 Νοεμβρίου 2005, η Επιτροπή υπέβαλε στην επιτροπή ονοματολογίας σημείωμα της IRC σχετικά με τη «δασμολογική κατάταξη συσκευής ηλεκτρονικής ασφαλείας με την ονομασία "ελεγκτής SecurID" (digipass)». Η αίτηση αυτή εξετάστηκε σε αρκετές συνεδριάσεις της εν λόγω επιτροπής.

16 Με επιστολή της 9ης Μαρτίου 2006, η IRC ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η επιτροπή ονοματολογίας είχε συζητήσει την ανάκληση της ΔΔΠ κατόπιν της αποφάσεως του AC της 10ης Οκτωβρίου 2005 και ότι η Επιτροπή, μετά την έγκριση σχεδίου από την επιτροπή ονοματολογίας, εξέδωσε τελικά κανονισμό κατατάσσοντας το επίμαχο προϊόν στην κλάση 8543 89 97 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Με

ηλεκτρονικό μήνυμα της 23ης Ιουνίου 2006, η IRC ενημέρωσε την προσφεύγουσα, για τη δημοσίευση του προσβαλλόμενου κανονισμού, επισημαίνοντας ότι επρόκειτο για τον κανονισμό που αναφερόταν στην επιστολή της 9ης Μαρτίου 2006.

17 Το παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού κατατάσσει το επίμαχο προϊόν ως εξής:

Περιγραφή προϊόντος	Κατάταξη (κωδικός ΣΟ)	Αιτιολογία
(1)	(2)	(3)
Διάταξη ασφαλείας σχεδιασμένη για την παροχή πρόσβασης σε αρχεία που είναι αποθηκευμένα σε αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών (ADP). Αποτελείται από μια διάταξη απεικόνισης υγρών κρυστάλλων (LCD), από μία συναρμολόγηση τυπωμένου κυκλώματος και από μία ηλεκτρική στήλη (μπαταρία), που βρίσκονται μέσα σε πλαστικό περίβλημα το οποίο μπορεί να τοποθετηθεί σε μπρελόκ κλειδιών. Η διάταξη παράγει μια αλληλουχία εξαψήφιων αριθμών, που ανταποκρίνεται σε έναν συγκεκριμένο χειριστή, και η οποία στη συνέχεια επιτρέπει στον εν λόγω χειριστή την πρόσβαση στα αρχεία που είναι αποθηκευμένα σε μία μηχανή ADP. Η διάταξη δεν συνδέεται με αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών (ADP) και λειτουργεί ανεξάρτητα από τέτοιου είδους μηχανή.	8543 89 97	Η κατάταξη καθορίζεται από τους γενικούς κανόνες 1 και 6 για την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, καθώς και από το κείμενο των κωδικών ΣΟ 8543, 8543 89 και 8543 89 97. Η διάταξη δεν κατατάσσεται στην κλάση 8470 επειδή δεν διαθέτει χειροκίνητες ρυθμίσεις για την εισαγωγή δεδομένων ούτε υπολογιστικές λειτουργίες σύμφωνα με την εν λόγω κλάση (βλ. επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ για την εν λόγω κλάση). Η διάταξη δεν κατατάσσεται στην κλάση 8471, επειδή δεν μπορεί να προγραμματίζεται ελεύθερα σύμφωνα με τις ανάγκες του χειριστή (βλέπε σημείωση 5.Α, στοιχείο α΄, σημείο 2, του κεφαλαίου 84), ούτε αποτελεί μονάδα μιας μηχανής αυτόματης επεξεργασίας πληροφοριών, επειδή δεν συνδέεται με την κεντρική μονάδα επεξεργασίας (βλέπε σημείωση 5.Β, στοιχείο β΄, του κεφαλαίου 84). Η διάταξη κατατάσσεται στην κλάση 8543 επειδή είναι ηλεκτρική συσκευή με δική της λειτουργία που δεν κατονομάζεται ούτε περιλαμβάνεται αλλού.

18 Σύμφωνα με το άρθρό του 3, ο κανονισμός τέθηκε σε ισχύ είκοσι μέρες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, δηλαδή στις 7 Ιουλίου 2006.

19 Με επιστολή της 11ης Αυγούστου 2006, σε απάντηση επί αιτήσεως παροχής πληροφοριών που απηύθυνε η προσφεύγουσα στις 8 Αυγούστου 2006, η IRC επιβεβαίωσε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός κατέτασσε το «RSA SecurID authenticator στην κλάση 8543 89 97», επισημαίνοντας επίσης ότι ακύρωνε, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, την απόφαση του AC της 10ης Οκτωβρίου 2005 και ότι είχε εφαρμογή στο επίμαχο προϊόν τόσο υπό τη μορφή του ως «key fob» όσο υπό τη μορφή του ως «πιστωτικής κάρτας».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

20 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Αυγούστου 2006, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Νοεμβρίου 2006, η Επιτροπή υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις επί της ενστάσεως αυτής στις 8 Ιανουαρίου 2007.

22 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου

— επικουρικώς, να αναβάλει την κρίση του επί της εν λόγω ενστάσεως μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον δεν κατατάσσει δασμολογικώς το προϊόν της στη Συνδυασμένη Ονοματολογία ανάλογα με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες του προϊόντος

— επικουρικώς, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό διότι θεσπίστηκε από την Επιτροπή κατά κατάχρηση εξουσίας και/ή κατά παράβαση ουσιώδους τύπου

— να κρίνει ότι το προϊόν, το οποίο, λόγω της φύσης του, εμπίπτει στις αυτόματες μηχανές επεξεργασίας δεδομένων, πρέπει να καταταγεί στην κλάση 8471 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας

— επικουρικώς, να κρίνει ότι το ουσιώδες χαρακτηριστικό του προϊόντος είναι η ιδιαίτερη ιδιότητά του να δημιουργεί και να πραγματοποιεί μαθηματικούς υπολογισμούς που καθορίζει ο χρήστης κατά τον χρόνο της αγοράς και πρέπει, επομένως, να καταταγεί ως αριθμομηχανή στην κλάση 8470 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας·

— να κρίνει ότι το ουσιώδες χαρακτηριστικό του προϊόντος δεν είναι ότι πρόκειται για συσκευή ασφαλείας που επιτρέπει την πρόσβαση σε αρχεία, είτε αυτά είναι αποθηκευμένα σε αυτόματη μηχανή επεξεργασίας δεδομένων είτε αλλού·

— να διατάξει την επιστροφή νομιμοτόκως στην προσφεύγουσα των δασμών που κατέβαλε για την εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος στην Κοινότητα από την έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο, με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 2008, έθεσε μία γραπτή ερώτηση στην Επιτροπή ζητώντας της επίσης να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε με τα αιτήματα αυτά εμπροθέσμως.

Σκεπτικό

25 Σύμφωνα με το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί επί του παραδεκτού χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως

συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαθέτει επαρκή στοιχεία από την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων του φακέλου για να αποφανθεί επί του αιτήματος χωρίς προφορική διαδικασία.

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η Επιτροπή προβάλλει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα.

27 Η Επιτροπή υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι σύμφωνα με τη νομολογία, η προσφυγή ιδιώτη δεν είναι παραδεκτή στο μέτρο που στρέφεται κατά κανονισμού γενικής ισχύος, υπό την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ. Προβάλλει, ειδικότερα, ότι, κατά πάγια νομολογία, οι κανονισμοί δασμολογικής κατατάξεως των εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία δεν αφορούν ατομικά τους επιχειρηματίες και ότι οι προσφυγές τους κατά των κανονισμών αυτών έχουν απορριφθεί ως απαράδεκτες.

28 Εξάλλου, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Τ-243/01, Sony Computer Entertainment Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-4189, στο εξής: απόφαση Sony), είναι η μόνη υπόθεση στην οποία ένας κανονισμός δασμολογικής κατατάξεως θεωρήθηκε ότι αφορά ατομικά τον επιχειρηματία και τούτο λόγω της υπάρξεως τεσσάρων συνδυασμένων παραγόντων. Οι «εξαιρετικές περιστάσεις» της υπόθεσης αυτής δεν αποδεικνύονται επαρκώς στην περίπτωση αυτή για να εξαχθεί το ίδιο συμπέρασμα.

29 Ως προς τον πρώτο παράγοντα, δηλαδή το γεγονός ότι την έκδοση του κανονισμού που αμφισβητήθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, προκάλεσε αίτηση της εταιρίας Sony για έκδοση ΔΔΠ και ότι κανένα άλλο προϊόν, εκτός από την κονσόλα παιχνιδιών, δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο παρουσιάσεως και/ή συζητήσεως κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψεις 64 έως 66), η Επιτροπή έχει την άποψη ότι το γεγονός αυτό έχει ελάχιστη μόνον ή καμία σημασία εν προκειμένω, δεδομένου ότι η διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση κανονισμού δασμολογικής κατάταξης υπαγορεύεται πάντοτε από δυσχέρειες που συνδέονται με την κατάταξη ενός προϊόντος. Επιπλέον, όπως αναγνώρισε η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της, το εν λόγω προϊόν δεν είχε ειδικώς εξεταστεί από την επιτροπή ονοματολογίας και δεν είχε υποβληθεί καμία φωτογραφία του. Επιπλέον, η προσφεύγουσα αναγνώρισε επίσης ότι η εν λόγω επιτροπή είχε λάβει υπόψη της την περίπτωση ενός παρόμοιου προϊόντος, του «Digipass», που στο παρελθόν είχε καταταγεί στην ίδια κλάση.

30 Όσον αφορά τον δεύτερο παράγοντα, δηλαδή το γεγονός ότι η Sony ήταν η μόνη επιχείρηση η νομική θέση της οποίας θιγόταν από τον επίμαχο κανονισμό κατατάξεως, ο οποίος μπορούσε να επηρεάσει την έκβαση δίκης σε εθνικό επίπεδο (βλ. Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψεις 68 και 69), η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη διαφοράς ενώπιον εθνικών δικαστηρίων σχετικά με την κατάταξη του εν λόγω προϊόντος, η έκβαση της οποίας μπορούσε να εξαρτάται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν είναι η μόνη εταιρεία που θίγεται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όπως η ίδια έχει ρητώς αναγνωρίσει με το δικόγραφο της προσφυγής της, εφόσον τουλάχιστον τέσσερις διαφορετικές εταιρείες είναι σε θέση να παραγάγουν και να διαθέσουν στην αγορά προϊόντα είτε με παρόμοια είτε με πολύ παρόμοια χαρακτηριστικά προς αυτά του προϊόντος της προσφεύγουσας, τα οποία ενδέχεται να θίγονται από τον εν λόγω κανονισμό. Συναφώς, μολονότι οι επιστολές που αντηλλάγησαν με τις ιρλανδικές αρχές, οι οποίες επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής, αποδεικνύουν αναμφισβήτητα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει εφαρμογή στο προϊόν της, δεν αποδεικνύουν ωστόσο ότι το προϊόν της είναι το μόνο που επηρεάζεται από τον εν λόγω κανονισμό.

31 Όσον αφορά τον τρίτο παράγοντα, δηλαδή το γεγονός ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, ο εν λόγω κανονισμός αφορούσε ειδικά το προϊόν της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι υπήρχε συνημμένη φωτογραφία του προϊόντος με το λογότυπο της Sony και δεν υπήρχαν κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος του εν λόγω κανονισμού άλλα προϊόντα με όμοια χαρακτηριστικά (βλ. Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψεις 71 έως 74), η Επιτροπή φρονεί ότι ο παράγων αυτός δεν συντρέχει εν προκειμένω. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιέχει, πράγματι, καμία φωτογραφία του επίδικου προϊόντος ούτε οποιαδήποτε αναφορά σε

λογότυπο, δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, εμπορικό σήμα ή άλλο δικαίωμα ιδιοκτησίας που κατέχει η προσφεύγουσα. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε ούτε ότι ήταν δικαιούχος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που αφορούν το εν λόγω προϊόν, κατέθεσε δε αποσπάσματά τους στη δικογραφία, ούτε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός άσκησε οποιαδήποτε επιρροή στα δικαιώματα που απορρέουν από αυτά. Η Επιτροπή θεωρεί, τέλος, ότι η περιγραφή του προϊόντος που περιλαμβάνεται στη στήλη 1 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι γενική, βασιζόμενη στα χαρακτηριστικά και τις τεχνικές ιδιότητες των επίμαχων προϊόντων καθώς και στις αιτιολογίες που αναφέρονται στη στήλη 3 του παραρτήματος, και ότι από αυτή την περιγραφή δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο κανονισμός έχει εφαρμογή μόνο στο προϊόν της προσφεύγουσας, η οποία εξάλλου δεν υποστήριξε ή απέδειξε το αντίθετο.

32 Όσον αφορά τον τέταρτο παράγοντα, η Επιτροπή προβάλλει ότι αντίθετα προς τη Sony, η οποία ήταν ο μοναδικός εξουσιοδοτημένος εισαγωγέας του προϊόντος που κατατάχθηκε με τον κανονισμό που αμφισβητήθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε ότι είναι η μοναδική εξουσιοδοτημένη εισαγωγέας του εν λόγω προϊόντος.

33 Η Επιτροπή θεωρεί, τελικώς, ότι καμία από τις εξαιρετικές περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, δεν ισχύει εν προκειμένω. Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να οριστεί ως μέτρο γενικής ισχύος υπό την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ. Ο κανονισμός αυτός δεν αφορά επομένως ατομικά την προσφεύγουσα. Η Επιτροπή υπενθυμίζει, επίσης, ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, ο κανονισμός δασμολογικής κατάταξης έχει εφαρμογή κατ' αναλογία, καθόσον η εξέταση ενός συγκεκριμένου προϊόντος από την επιτροπή ονοματολογίας δεν αφορά μόνον το εν λόγω προϊόν, αλλά και τα πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα.

34 Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η απόφαση επί του απαραδέκτου της προσφυγής δεν στερεί από την προσφεύγουσα τη δικαστική προστασία, εφόσον μπορεί να επικαλεστεί την έλλειψη νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού προσφεύγοντας ενώπιον του εθνικού δικαστή κατά εθνικής πράξεως εκτελέσεως.

35 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα επιχειρήματα της Επιτροπής και θεωρεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά ατομικά διότι βρίσκεται σε μία πραγματική κατάσταση που τη διαφοροποιεί σε σχέση με κάθε άλλον επιχειρηματία.

36 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, στο εξής: απόφαση Plaumann), πολλοί ειδικοί παράγοντες ενδέχεται να εξειδικεύουν τη θέση της.

37 Πρώτον, το AC δέχθηκε την προσφυγή της κατά της δασμολογικής κατάταξης του επίμαχου προϊόντος από τη ΔΔΠ της 8ης Απριλίου 2004, γεγονός που είχε ως συνέπεια την ανάκλησή της.

38 Δεύτερον, η απόφαση του AC κατέστη απρόσβλητη κατά το ιρλανδικό δίκαιο, εφόσον το IRC επέλεξε, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή, να μην προσβάλει την απόφαση αυτή.

39 Τρίτον, η διοικητική διαδικασία που διεξήγαγε η IRC και η Επιτροπή, κατόπιν της αποφάσεως του AC, διεξήχθη ειδικώς για το επίμαχο προϊόν.

40 Τέταρτον, οι επιστολές που απηύθυνε η IRC στην προσφεύγουσα (βλ. σκέψεις 16 και 19 ανωτέρω) αποδεικνύουν σαφώς ότι ο κανονισμός συντάχθηκε με συγκεκριμένο σκοπό να ανατρέψει την απόφαση του AC περί δασμολογικής κατάταξης.

41 Πέμπτο και τελευταίο, η προσφεύγουσα είναι η μόνη επιχείρηση που έχει επιτύχει με νόμιμα μέσα την ακύρωση ΔΔΠ για το προϊόν της και η οποία έχει, ως εκ τούτου, τύχει μιας ευνοϊκότερης δασμολογικής κατάταξης, η οποία ακυρώθηκε από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, μολονότι μπορεί να φαίνεται ότι έχει συνταχθεί κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, δεν μπορεί να αναλυθεί μόνον ως μέτρο γενικής ισχύος που έχει εφαρμογή σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενη κατάσταση και επάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων τα οποία αντιμετωπίζονται γενικώς και αφηρημένως. Η φύση της επιρροής της Επιτροπής στην επιλογή της IRC να μην προσβάλει την απόφαση του AC, ο τρόπος με τον οποίο καταρτίσθηκε ο κανονισμός καθώς και η έκδοσή του μαρτυρούν ότι αποτελεί μέτρο που αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως του AC και, κατά συνέπεια, της ΔΔΠ που εξέδωσε η IRC κατόπιν της αποφάσεως αυτής. Τελικώς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αποτελεί παρά συγκεκαλυμμένη απόφαση.

43 Η προσφεύγουσα αναφέρεται επίσης στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorníu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853, στο εξής: απόφαση Codorníu), με την οποία είχε θεωρηθεί ότι ο κανονισμός αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα, διότι, αφενός, η προσφεύγουσα είχε νόμιμο δικαίωμα χρήσεως ενός γραφικού σήματος καταχωρισθέντος πριν την έκδοση του επίμαχου κανονισμού και, αφετέρου, ο κανονισμός αυτός την εμπόδιζε στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων της επί του σήματος. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα βρίσκεται σε κατάσταση παρόμοια με αυτήν της εταιρίας Codorníu, έχοντας νόμιμο δικαίωμα, βάσει της απόφασης του AC, σε συγκεκριμένη δασμολογική κατάταξη, το οποίο επιδιώκει να μεταρρυθμίσει ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

44 Επιπλέον, η ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά την έννοια του προσώπου «το οποίο αφορά ατομικά ο κανονισμός» είναι εσφαλμένη, καθόσον εξομοιώνει λάθρα την έννοια αυτή με την έννοια του προσώπου «το οποίο αφορά ειδικώς ο κανονισμός». Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Codorníu, σκέψη 43 ανωτέρω, το γεγονός ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορούσε και άλλους κοινοτικούς παραγωγούς, δικαιούχους ενδεχομένως σημάτων, δεν εμπόδισε το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Codorníu είχε αποδείξει ότι ο κανονισμός αυτός την αφορούσε άμεσα και ατομικά. Το Δικαστήριο, επομένως, δεν έκρινε ότι για να

αναγνωριστεί το δικαίωμα στην Codorníu να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως έπρεπε ο επίμαχος κανονισμός να την αφορά ειδικά και αποκλειστικά.

45 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η νομολογία στην οποία παραπέμπει η Επιτροπή είναι αλυσιτελής. Τα πραγματικά περιστατικά των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, Alusuisse κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1982, σ. 3463), και της 14ης Φεβρουαρίου 1985, 40/84, Casteels κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 667), καθώς και οι διατάξεις του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 1999, Τ-120/98, Alce κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-1395), και της 30ής Ιανουαρίου 2001, Τ-49/00, Iposea κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-163), διαφέρουν πράγματι ριζικά από αυτά της παρούσας υπόθεσης.

46 Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι η ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στην απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, είναι εσφαλμένη, καθόσον επιδιώκει να εξαρτήσει το παραδεκτό της προσφυγής περί ακυρώσεως κανονισμού δασμολογικής κατατάξεως από τον συνδυασμό τεσσάρων παραγόντων. Αντιθέτως, η υπόθεση αυτή πρέπει να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια ότι το Δικαστήριο κατέληξε, εφαρμόζοντας τα κριτήρια που απορρέουν από την απόφαση Plaumann, σκέψη ανωτέρω 36, στο ότι ο κανονισμός αφορούσε ατομικά τη Sony λόγω της υπάρξεως αυτών των τεσσάρων παραγόντων.

47 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, επίσης, το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής όσον αφορά τους τέσσερις προσδιοριζόμενους παράγοντες. Όσον αφορά τον πρώτο παράγοντα, προβάλλει ότι τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης δεν μπορούν να αγνοηθούν στο πλαίσιο της εκτίμησης των ενεργειών της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, εφόσον η Επιτροπή σκόπευε να μη δεχθεί τη δασμολογική κατάταξη που αποφάσισε το AC. Αυτή η πτυχή των πραγματικών περιστατικών, μαζί με όλες τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ της Επιτροπής και του IRC, αποδεικνύει, ειδικότερα, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί στην πραγματικότητα συγκεκαλυμμένη απόφαση που προσδιορίζει την προσφεύγουσα ως ατομικά θιγόμενη.

48 Συναφώς, η προσφεύγουσα αντικρούει τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το γεγονός ότι δεν εξετάστηκαν ειδικώς από την επιτροπή ονοματολογίας ούτε το επίμαχο προϊόν ούτε οι φωτογραφίες που το αναπαριστούν ούτε ο φάκελος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας του αποτελεί στοιχείο που αποδεικνύει ότι ο κανονισμός δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα. Αυτή η έλλειψη προσοχής όσον αφορά το προϊόν της, μαρτυρεί, αντιθέτως, κακή διεξαγωγή της διαδικασίας έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού. Όπως αποδεικνύεται από την αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της IRC, τα μέλη της επιτροπής ονοματολογίας, όπως και η ίδια η Επιτροπή, γνώριζαν ότι κύριος σκοπός της εργασίας τους ήταν να εξετάσουν τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος στην οποία προέβη το AC, δεδομένου ότι το θέμα αυτό είχε υποβληθεί από την IRC, κατόπιν της αποφάσεως του AC. Τελικώς, μόνον το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός απέκλεισε εσκεμμένως το δικαίωμα της προσφεύγουσας να τύχει δασμολογικής κατατάξεως κατόπιν της αποφάσεως του AC καθιστά δυνατή την εξατομίκευσή της σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες.

49 Όσον αφορά τον δεύτερο παράγοντα, η προσφεύγουσα έχει τη γνώμη ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι δεν υφίσταται, εν προκειμένω, διαφορά ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σχετικά με την κατάταξη του εν λόγω προϊόντος, η έκβαση της οποίας θα μπορούσε να εξαρτάται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεν έχει σχέση με το θέμα του παραδεκτού της προσφυγής της.

50 Η προσφεύγουσα θεωρεί, εξάλλου, ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι δεν είναι, αντίθετα προς τη Sony, η μόνη επιχείρηση της οποίας η νομική θέση θίγεται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό μαρτυρεί την εσφαλμένη κατανόηση της αποφάσεως Sony, σκέψη 28, ανωτέρω. Συγκεκριμένα, ακριβώς όπως η Sony, αφενός, η προσφεύγουσα θα είχε δικαιωθεί αν ασκούσε προσφυγή κατά ΔΔΠ εκδοθείσας από τις εθνικές τελωνειακές αρχές και, αφετέρου, η ευνοϊκή δασμολογική κατάταξη που χορηγήθηκε από το εθνικό δικαστήριο θα είχε ακυρωθεί και θα είχε αντικατασταθεί από τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Η προσφεύγουσα, επομένως, είναι η μόνη επιχείρηση της οποίας η νομική θέση επηρεάσθηκε από την έκδοση του κανονισμού αυτού.

51 Εξάλλου, η νομική θέση των λοιπών επιχειρήσεων που μπορούν να κατασκευάσουν και να διαθέσουν στην αγορά προϊόντα που μπορεί να επηρεάζονται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν θίγεται από αυτόν. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω

εταιρείες, αντίθετα προς την προσφεύγουσα, ουδόλως θα μπορούσαν να επιτύχουν συγκεκριμένο δικαίωμα εισαγωγής των προϊόντων τους στην Κοινότητα με τη δασμολογική κλάση 8470. Η νομική τους θέση είναι, κατά συνέπεια, παρόμοια με τη θέση της άλλης επιχείρησης που αναφέρεται στην σκέψη 70 της αποφάσεως Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, στην οποία χορηγήθηκε ΔΔΠ για προϊόν παρόμοιο με το PlayStation®2 στη δασμολογική κλάση που αμφισβήτησε η Sony, και όχι σε εκείνη που της είχε χορηγηθεί από το VAT and Duties Tribunal (φορολογικό δικαστήριο για θέματα ΦΠΑ και δικαιωμάτων καταχώρισης, Ηνωμένο Βασίλειο).

52 Όσον αφορά τον τρίτο παράγοντα, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η σημασία που προσδίδει η Επιτροπή στο γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιέχει φωτογραφίες του προϊόντος ούτε άλλες άμεσες ή έμμεσες αναφορές στο λογότυπό του, στο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή στο εμπορικό του σήμα εξακολουθεί να αποτελεί στρέβλωση των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο με την απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω. Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, η φωτογραφία του προϊόντος που επισυνάφθηκε στον επίδικο κανονισμό αποτελούσε, πράγματι, ένα συμπληρωματικό αποδεικτικό στοιχείο που δεν είχε αποφασιστική σημασία για το ότι ο επίμαχος κανονισμός έπρεπε να θεωρηθεί ως απόφαση δασμολογικής κατάταξης του προϊόντος PlayStation®2. Από το γεγονός αυτό δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η απουσία ενός τέτοιου αποδεικτικού στοιχείου, γραπτού ή φωτογραφικού, στο σώμα του κανονισμού και των παραρτημάτων του, αποκλείει το να αφορά ατομικά ο κανονισμός τον εν λόγω εισαγωγέα. Ένα τέτοιο συμπέρασμα θα αντέβαινε προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία η μη ύπαρξη στον κανονισμό στοιχείων που προσδιορίζουν τους επιχειρηματίες που ενδέχεται να θίγονται, δεν είναι καθοριστική για να διαπιστωθεί ότι δεν μπορεί ο κανονισμός να τους αφορά ατομικά, δεδομένου ότι αυτή η πτυχή μπορεί να αποδειχθεί, σύμφωνα με την απόφαση Plaumann, σκέψη 36 ανωτέρω, από την ύπαρξη πραγματικών περιστατικών ή συνθηκών που μπορούν να τους εξατομικεύσουν.

53 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής που αντλείται από έλλειψη αποδεικτικής ισχύος των αποσπασμάτων των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που κατατέθηκαν στη δικογραφία από την προσφεύγουσα, αυτή απαντά ότι ουδέποτε υποστήριξε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προσέβαλε τα δικαιώματα που έχει από τα εν λόγω διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Συναφώς, υπογραμμίζει ότι αυτό που καθορίζει τη σχέση μεταξύ των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως και εκείνων της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Codorníu, σκέψη 43 ανωτέρω, δεν είναι η ύπαρξη διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, αλλά η απόφαση του ΑΟ.

54 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, επίσης, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο τέταρτος παράγοντας της αποφάσεως Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, διότι, αντίθετα προς τη Sony, δεν είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη εισαγωγέας του προϊόντος. Συγκεκριμένα, με την απόφαση εκείνη το Πρωτοδικείο δεν έκρινε ότι μια επιχείρηση πρέπει, προκειμένου να την αφορά ατομικά ένας κανονισμός περί δασμολογικής κατάταξης, να είναι ο μόνος εγκεκριμένος εισαγωγέας, γεγονός που αντιβαίνει εξάλλου στην απόφαση Plaumann, σκέψη 36 ανωτέρω. Επιπλέον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προσέγγιση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η κατ' αναλογία εφαρμογή του κανονισμού δασμολογικής κατάταξης θα καθιστούσε απαράδεκτη κάθε προσφυγή κατά πράξης αυτού του είδους. Η κατ' αναλογία κατάταξη δεν έχει, πράγματι, επίπτωση στο δικαίωμα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου να αποδείξει ότι η πράξη τον αφορά ατομικά προκειμένου να κηρυχθεί παραδεκτή η προσφυγή του ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

55 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η υπό κρίση προσφυγή αποτελεί το μοναδικό μέσο προσβολής του επίμαχου κανονισμού, στον βαθμό που δεν μπορεί πλέον να τον προσβάλει ενώπιον του Superior Courts of Ireland, κατόπιν της επιλογής της IRC να μην ακολουθήσει τη διαδικασία αυτή. Εξάλλου, το απόλυτο και ανεπιφύλακτο δικαίωμα, που απονέμει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, στους ιδιώτες, να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά κανονισμού προστίθεται στο δικαίωμα επικλήσεως της ακυρότητας μιας κοινοτικής πράξης ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, και η ύπαρξη μέσων παροχής έννομης προστασίας δεν αποτελεί, καθαυτή, εμπόδιο για το παραδεκτό της αιτήσεως ακυρώσεως που ασκείται κατ' εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

56 Κατά πάγια νομολογία, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα δεν νομιμοποιούνται, κατ' αρχήν, να ασκήσουν προσφυγές προς ακύρωση κανονισμών δασμολογικής κατατάξεως, βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Οι πράξεις αυτές, παρά τον συγκεκριμένο χαρακτήρα των περιγραφών που περιέχουν, έχουν, παρ' όλ' αυτά, από κάθε άποψη, γενική ισχύ, αφενός μεν, διότι αφορούν όλα τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον περιγραφόμενο τύπο, ανεξάρτητα από τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους και την προέλευσή τους, αφετέρου δε, διότι παράγουν τα αποτελέσματά τους, προς το συμφέρον της ενιαίας εφαρμογής του Κοινού Δασμολογίου, για όλες τις τελωνειακές αρχές της Κοινότητας και έναντι όλων των

εισαγωγέων (βλ. απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψη 58 και η νομολογία που παρατίθεται εκεί διατάξεις του Πρωτοδικείου της 19ης Μαρτίου 2007, Τ-183/04, Tokai Europe κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 48, και της 19ης Φεβρουαρίου 2008, Τ-82/06, Apple Computer International κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-279, σκέψη 45).

57 Εν προκειμένω, το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει ότι τα εμπορεύματα που εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται στη στήλη 1 του συνημμένου πίνακα πρέπει να κατατάσσονται, στη Συνδυασμένη Ονοματολογία, υπό τον αντίστοιχο κωδικό ΣΟ που εμφαίνεται στη στήλη 2 του ίδιου πίνακα, δηλαδή τον κωδικό ΣΟ 8543 89 97. Η διάταξη εφαρμόζεται σε όλα τα ανάλογα προϊόντα ή όλα τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον περιγραφόμενο τύπο, ανεξάρτητα από τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους και την προέλευσή τους (βλ., συναφώς, απόφαση Casteels κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 11, και διάταξη Apple Computer International κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψη 46).

58 Η διάταξη αυτή εμφανίζεται επομένως ως μέτρο γενικής ισχύος, κατά την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, έχει εφαρμογή σε μια αντικειμενικώς προσδιοριζόμενη κατάσταση και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων θεωρουμένων κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, όπως είναι, μεταξύ άλλων, οι εισαγωγείς των προϊόντων που περιγράφει (βλ., συναφώς, διάταξη Iposea κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 24 και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

59 Ωστόσο, ακόμη και μια πράξη γενικής ισχύος μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να αφορά ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες, οι οποίοι επομένως μπορούν να την προσβάλουν βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Αυτό ισχύει όταν η πράξη αυτή τους θίγει λόγω ορισμένων ειδικών χαρακτηριστικών ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνο του αποδέκτη της αποφάσεως (αποφάσεις Plaumann, σκέψη 36 ανωτέρω, σ. 223, και Codorníu, σκέψη 43 ανωτέρω, σκέψεις 19 και 20 διατάξεις Tokai Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψη 49, και Apple Computer International κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψη 48). Συναφώς, το γεγονός και μόνον ότι μία πράξη γενικής ισχύος είναι δυνατό να συνεπάγεται διαφορετικά συγκεκριμένα αποτελέσματα για τα διάφορα υποκείμενα δικαίου επί των οποίων αυτή εφαρμόζεται δεν αρκεί για να τους χαρακτηρίζει σε σχέση με όλους τους άλλους οικείους επιχειρηματίες, εφόσον η εφαρμογή της πράξεως αυτής γίνεται δυνάμει συγκεκριμένης αντικειμενικώς

καταστάσεως (διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 1997, C-409/96 P, Sveriges Betodlares και Henrikson κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-7531, σκέψη 37 διατάξεις του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 2002, T-178/01, Di Lenardo κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 52, και της 12ης Ιανουαρίου 2007, T-104/06, SPM κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 70).

60 Κατά πάγια νομολογία, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του αριθμού ή και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου στα οποία εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ότι αφορά τα πρόσωπα αυτά ατομικά, εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η εν λόγω πράξη (βλ., συναφώς, απόφαση Codorníu, σκέψη 43 ανωτέρω, σκέψη 18, διατάξεις Iposea κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 31, και την Apple Computer International κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψη 52).

61 Εξάλλου, δεν αρκεί ορισμένοι επιχειρηματίες να θίγονται οικονομικώς από μία πράξη περισσότερο από όσο οι λοιποί επιχειρηματίες του ιδίου τομέα για να θεωρηθεί ότι η εν λόγω πράξη τους αφορά ατομικώς (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, T-287/04, Lorte κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. II-3125, σκέψη 54, και της 12ης Μαρτίου 2007, T-417/04, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-641, σκέψη 58).

62 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η επίμαχη κατάταξη ξεκίνησε κατόπιν της αιτήσεώς της προς την IRC για την έκδοση ΔΔΠ, ότι, κατόπιν της προσφυγής της ενώπιον του AC, εκδόθηκε απρόσβλητη απόφαση για το εν λόγω προϊόν κατατάσσοντάς το στον κωδικό ΣΟ 8470 και ότι, συνεπώς, είναι η μόνη επιχείρηση που έτυχε ειδικής δασμολογικής κατάταξης, η οποία ακυρώθηκε στη συνέχεια με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Τέλος, η διοικητική διαδικασία που ακολούθησε το IRC και η διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή, η οποία οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατόπιν της αποφάσεως του AC, έχουν διεξαχθεί ειδικά για το προϊόν της.

63 Το Πρωτοδικείο έχει την άποψη ότι από τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν προκύπτει κάποια ιδιαίτερη ιδιότητά της ή κάποια πραγματική κατάσταση η οποία, κατά παρέκκλιση από τις αρχές που διατυπώνονται στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω, τη χαρακτηρίζει και, επομένως, την εξατομικεύει σε σχέση με άλλους πιθανώς θιγόμενους από τον προσβαλλόμενο κανονισμό επιχειρηματίες.

64 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η ΔΔΠ έχει ως σκοπό να παρέχει στον επιχειρηματία ασφάλεια οσάκις υφίσταται αμφιβολία ως προς την κατάταξη εμπορεύματος στην υπάρχουσα τελωνειακή ονοματολογία, η οποία με τον τρόπο αυτό τον προστατεύει έναντι οποιασδήποτε μεταγενέστερης μεταβολής της θέσεως που έλαβαν οι τελωνειακές αρχές σχετικά με την κατάταξη των εμπορευμάτων. Αντιθέτως, μια τέτοια ΔΔΠ δεν έχει ως σκοπό και δεν θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να εξασφαλίζει στον επιχειρηματία ότι η δασμολογική κλάση στην οποία αναφέρεται δεν θα τροποποιηθεί στη συνέχεια με πράξη του κοινοτικού νομοθέτη, δεδομένου ότι το περιορισμένο κύρος της ΔΔΠ καθορίζεται από το άρθρο 12 του τελωνειακού κώδικα (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1998, C-315/96, Lopex Export, Συλλογή 1998, σ. I-317, σκέψη 28).

65 Πάντως, το γεγονός ότι το δικαστήριο κράτους μέλους αποφασίζει να ακυρώσει ΔΔΠ και να ανακατατάξει ένα δεδομένο προϊόν σε συγκεκριμένη κλάση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας δεν αρκεί, από μόνο του, για να εξατομικεύσει τη νομική θέση του επιχειρηματία που το επικαλείται. Συγκεκριμένα, αν μια τέτοια απόφαση δεσμεύει τις τελωνειακές αρχές του κράτους αυτού, αυτό δεν σημαίνει, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η απόφαση αυτή δημιουργεί δικαίωμα εισαγωγής των εμπορευμάτων υπό συγκεκριμένο κωδικό ΣΟ, ο οποίος θα αρκούσε, από μόνος του, για να την εξατομικεύσει. Επομένως, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηρίξει την εξατομίκευσή της στο γεγονός ότι είναι η μόνη επιχείρηση που πέτυχε με νόμιμα μέσα την ακύρωση ΔΔΠ και απέκτησε, ως εκ τούτου, το δικαίωμα εισαγωγής του επίμαχου προϊόντος υπό την κλάση 8470 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

66 Οι προεκτεθείσες σκέψεις δεν αναιρούνται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από τη διαδικασία εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

67 Μολονότι η έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού κινήθηκε με αίτηση που υπέβαλαν οι ιρλανδικές αρχές κατόπιν της αποφάσεως του ΑC, το γεγονός αυτό δεν μπορεί ωστόσο από μόνο του να εξατομικεύσει την προσφεύγουσα υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Η εφαρμογή ενός κανονισμού δασμολογικής κατάταξης καλύπτει πράγματι, κατ' αρχήν, όλα τα ανάλογα προϊόντα ή όλα τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον περιγραφόμενο τύπο, ανεξάρτητα από τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους και την προέλευσή τους.

68 Εξάλλου, όσον αφορά, πρώτον, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα πραγματικά περιστατικά μετά την απόφαση του ΑC αποδεικνύουν, κατ' ουσίαν, ότι η εν λόγω διαδικασία ακολουθήθηκε ειδικά για το επίμαχο προϊόν, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, τον Αύγουστο του 2003, η Επιτροπή είχε ενημερώσει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών ότι είχε λάβει αίτηση της πολωνικής τελωνειακής διοίκησης για τη δασμολογική κατάταξη ενός προϊόντος με την ονομασία «digipass», το οποίο είχε χαρακτηριστικά παρόμοια με εκείνα του επίμαχου προϊόντος. Το θέμα αυτό εξετάστηκε, αρχικώς κατά την 322η συνεδρίαση της επιτροπής ονοματολογίας, που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2003, της οποίας είχε προηγηθεί ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Επιτροπής και της IRC όσον αφορά την πρώτη ΔΔΠ που είχε εκδοθεί από αυτήν, δηλαδή τη ΔΔΠ της 8ης Φεβρουαρίου 2001, η οποία το κατέταξε σε διαφορετική δασμολογική κλάση από εκείνη της ΔΔΠ των γερμανικών τελωνειακών αρχών, η οποία κατέταξε προϊόν παρόμοιο με αυτό της προσφεύγουσας στη διάκριση 8543 89 95. Μόνο μετά τη γνωμοδότηση της επιτροπής ονοματολογίας, που κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το «digipass» ήταν μια συσκευή ασφαλείας που ενέπιπτε στην υπολειμματική διάκριση 8543 89, ανακοίνωσε η IRC, με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 2003, ότι είχε ανακαλέσει τη ΔΔΠ της 8ης Φεβρουαρίου 2001 και ότι θα εκδώσει νέα ΔΔΠ, γεγονός που συνέβη στις 8 Απριλίου 2004, με την ανακατάταξη του προϊόντος της προσφεύγουσας στην κλάση 8543 89 9599, κατάταξη που αμφισβητήθηκε στη συνέχεια από την απόφαση του ΑC της 10ης Οκτωβρίου 2005.

69 Εν τω μεταξύ, το θέμα της κατάταξης των προϊόντων αυτών εξετάσθηκε, εκ νέου, από την επιτροπή ονοματολογίας, κατά την 350ή συνεδρίασή της, που πραγματοποιήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004, κατά την οποία η επιτροπή κατέληξε ότι «οι συσκευές οι οποίες, ασφαλιζόμενες με έναν κωδικό πρόσβασης που παρέχει τη δυνατότητα αναγνώρισης του χρήστη, υπολογίζουν και δημιουργούν έναν ειδικό κωδικό πρόσβασης, αποτελούν συσκευές η λειτουργία των οποίων εμπίπτει στην κλάση 8543 89». Όλες αυτές οι περιστάσεις αναφέρονται, εξάλλου, σαφώς στο σημείωμα της IRC, από το οποίο ξεκίνησε η διαδικασία που οδήγησε, μετά από αρκετές συζητήσεις

της επιτροπής ονοματολογίας που πραγματοποιήθηκαν, αντιστοίχως, κατά την 386η, 389η και την 391η συνεδρίαση, στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. σκέψη 15 ανωτέρω).

70 Συνεπώς, δεν είναι δυνατός, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ο περιορισμός στη διαπίστωση ότι η διαδικασία που ακολούθησε την απόφαση του ΑC ξεκίνησε με την αίτηση της IRC, εφόσον η εν λόγω διαδικασία περιλαμβάνεται σε ένα γενικότερο και ευρύτερο πλαίσιο που υπερβαίνει τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, δεδομένου ότι, όπως διευκρινίσθηκε ανωτέρω, ένα άλλο κράτος μέλος είχε προηγουμένως ζητήσει πληροφορίες σχετικά με παρόμοιο προϊόν και ότι η Επιτροπή είχε διαπιστώσει την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ των ΔΔΠ που εξέδωσαν οι γερμανικές και οι ιρλανδικές τελωνειακές αρχές, καθώς και της διαφοράς απόψεων ως προς την κατάταξη των προϊόντων αυτών μεταξύ αρκετών αρχών των κρατών μελών.

71 Όσον αφορά, δεύτερον, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι επιστολές που έλαβε από την IRC αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε με συγκεκριμένο στόχο την ακύρωση της αποφάσεως του ΑC, πρέπει να τονιστεί ότι το επιχείρημα αυτό όχι μόνο δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένο, αλλά είναι και αλυσιτελές, δεδομένου ότι εν λόγω επιστολές προέρχονται από τις ιρλανδικές αρχές και όχι από την Επιτροπή και, ως εκ τούτου, οι διαπιστώσεις που περιλαμβάνουν δεν μπορούν να δεσμεύσουν την Επιτροπή. Κατά τα λοιπά οι επιστολές αυτές επιβεβαιώνουν απλώς ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει εφαρμογή στο προϊόν της προσφεύγουσας και ουδόλως καθιστούν εμφανές ότι σκοπός του κανονισμού αυτού ήταν να ακυρώσει την απόφαση του ΑC. Από την επιστολή της IRC της 11ης Αυγούστου 2006 προκύπτει, ειδικότερα, ότι η ακύρωση της αποφάσεως του ΑC επήλθε ως συνέπεια της έναρξης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού και δεν αποτελούσε τον σκοπό εκδόσεώς του.

72 Όσον αφορά, τρίτον, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η IRC είχε επιλέξει, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή, να μην ασκήσει αναίρεση κατά της αποφάσεως του ΑC, ουδόλως προκύπτει από τη δικογραφία ότι η απόφαση αυτή ελήφθη κατόπιν προτάσεως ή πιέσεως της Επιτροπής. Αντιθέτως, με το σημείωμα που απέστειλε η IRC

στην επιτροπή ονοματολογίας (βλ. σκέψη ανωτέρω 15), από το οποίο ξεκίνησε η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, διευκρίνιζε:

«Η φορολογική αρχή αποφάσισε να μην υποβάλει την έκθεση των πραγματικών περιστατικών στο Ανώτατο Δικαστήριο προς γνωμοδότηση επί νομικού ζητήματος, δεδομένου ότι η απόφαση του [AC] αφορούσε τα πραγματικά περιστατικά. Το θέμα έχει διαβιβαστεί τώρα στην επιτροπή [ονοματολογίας] προς ενημέρωση.»

73 Όσον αφορά, τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι η απόφαση του AC αποτελεί μια πραγματική κατάσταση που έχει ως αποτέλεσμα να την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν της Codorníu στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Codorníu, σκέψη 43 ανωτέρω, αρκεί η επισήμανση ότι, αντιθέτως προς το δικαίωμα επί του σήματος που κατείχε κατ' αποκλειστικότητα η προσφεύγουσα στην υπόθεση εκείνη, στην οποία το Δικαστήριο υπογράμμισε, επ' αυτού, ότι η προσφεύγουσα είχε καταχωρίσει το γραφικό σήμα της στην Ισπανία το 1924 και ότι χρησιμοποίησε κατά παράδοση το σήμα αυτό τόσο πριν όσο και μετά την εν λόγω καταχώριση, το δικαίωμα της προσφεύγουσας να εισαγάγει το προϊόν της υπό συγκεκριμένο κωδικό της Συνδυασμένης Ονοματολογίας προκύπτει αποκλειστικά από την απόφαση του AC. Δεδομένου ότι οι δύο περιπτώσεις ουδόλως μπορούν να συγκριθούν, η απόφαση του AC δεν μπορεί να θεωρηθεί ως γεγονός που καθιστά δυνατή την εξατομίκευση της προσφεύγουσας κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον της Codorníu, η οποία, βάσει του αποκλειστικού δικαιώματος που απορρέει από την καταχώριση του σήματός της, βρισκόταν, μετά την έκδοση του επίμαχου κανονισμού, σε κατάσταση τελείως διαφορετική από εκείνη όλων των άλλων επιχειρηματιών.

74 Όσον αφορά, πέμπτον, το γεγονός ότι ο τελωνειακός δασμός στην καθοριζόμενη από τον προσβαλλόμενο κανονισμό διάκριση είναι υψηλότερος από εκείνον που επιβάρυνε την προσφεύγουσα βάσει της αποφάσεως του AC, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι δεν αρκεί ορισμένοι επιχειρηματίες να θίγονται οικονομικώς από μία πράξη περισσότερο από όσο οι λοιποί επιχειρηματίες του ιδίου τομέα για να θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή τους αφορά ατομικώς (διατάξεις Lorte κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 54, και Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia κατά Επιτροπής, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 58).

75 Όσον αφορά, έκτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την έλλειψη, η οποία όμως δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω, αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λόγω της απουσίας εσωτερικών ένδικων βοηθημάτων που να παρέχουν τη δυνατότητα ελέγχου του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού, με την αιτιολογία ότι δεν μπορούσε πλέον να κάνει χρήση της διαδικασίας αναιρέσεως ενώπιον του Superior Courts of Ireland, δεδομένου ότι η απόφαση του AC είχε καταστεί απρόσβλητη κατά την ιρλανδική νομοθεσία, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

76 Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να γίνει δεκτή μια ερμηνεία του συστήματος των ένδικων βοηθημάτων σύμφωνα με την οποία η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του κοινοτικού δικαστή είναι παραδεκτή, αν αποδεικνύεται, κατόπιν εξετάσεως των εθνικών δικονομικών κανόνων από τον κοινοτικό δικαστή, ότι οι κανόνες αυτοί δεν επιτρέπουν στα φυσικά και νομικά πρόσωπα την άσκηση ένδικου βοηθήματος με το οποίο να μπορούν να αμφισβητήσουν το κύρος της φερόμενης ως παράνομης κοινοτικής πράξεως. Ένα τέτοιου είδους σύστημα θα απαιτούσε από τον κοινοτικό δικαστή να εξετάζει και να ερμηνεύει το εθνικό δικονομικό δίκαιο σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, γεγονός που θα υπερέβαινε την αρμοδιότητά του στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας των κοινοτικών πράξεων (βλ. διάταξη Tokai Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

77 Όσον αφορά, έβδομον, την απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, την οποία επίσης επικαλείται η προσφεύγουσα, πρέπει να τονιστεί ότι, όπως διευκρινίστηκε στη σκέψη 77 ανωτέρω, μόνον υπό «τις εξαιρετικές συνθήκες της υποθέσεως εκείνης» αναγνωρίστηκε ότι η πράξη αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, πρέπει να υπενθυμιστεί ποιες ήταν οι εξαιρετικές συνθήκες για να κριθεί αν πληρούνται εν προκειμένω, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

78 Πρώτον, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, η Sony, από τη στιγμή που πληροφορήθηκε την ύπαρξη συζητήσεων της επιτροπής ονοματολογίας για τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος της, δηλαδή την κονσόλα παιχνιδιών βίντεο με την ονομασία PlayStation®2, επικοινώνησε με τον πρόεδρο της εν λόγω επιτροπής και, μετά από πρόσκλησή του, παρουσίασε το προϊόν σε συνεδρίαση

της επιτροπής, απαντώντας σε διάφορες ερωτήσεις των μελών. Πραγματοποιήθηκαν, στη συνέχεια, διάφορες επαφές μεταξύ της Sony και των υπηρεσιών της Επιτροπής για την προετοιμασία της απόφασης περί κατατάξεως του προϊόντος της.

79 Δεύτερον, κατόπιν δικαστικής αποφάσεως, οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου απέστειλαν στη Sony ΔΔΠ που κατέτασσε το προϊόν της σε διάκριση που στη συνέχεια ακυρώθηκε και αντικαταστάθηκε από το εν λόγω κανονισμό.

80 Τρίτον, ο αμφισβητούμενος από τη Sony κανονισμός περιελάμβανε λεπτομερώς το σύνολο των χαρακτηριστικών του προϊόντος της και είχε επισυναφθεί φωτογραφία. Εξάλλου, κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού, δεν υπήρχαν άλλα προϊόντα με όμοια χαρακτηριστικά.

81 Τέταρτον, η Sony ήταν η μόνη εξουσιοδοτημένη εισαγωγέας της εν λόγω κονσόλας στην Κοινότητα.

82 Έτσι, η μόνη ομοιότητα μεταξύ της υπόθεσης εκείνης και της υπό κρίση είναι ότι, και στις δύο περιπτώσεις, υπήρξε απόφαση εθνικού δικαστηρίου που ακύρωσε ΔΔΠ που εκδόθηκε προηγουμένως από τις τελωνειακές αρχές και κατέτασσε το προϊόν σε άλλο κωδικό της ΣΟ, απόφαση η οποία ανατράπηκε στη συνέχεια από το Πρωτοδικείο με την έκδοση του εν λόγω κανονισμού. Όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των δύο υποθέσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι είναι μεγάλες.

83 Τούτο ισχύει, πρώτον, όσον αφορά τη διαδικασία ενώπιον της επιτροπής ονοματολογίας, στην οποία, όπως τονίστηκε ανωτέρω, η Sony, αντίθετα προς την

προσφεύγουσα, είχε συμμετάσχει ενεργώς (βλ., συναφώς, διάταξη Apple Computer International κατά Επιτροπής, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψεις 50 και 51).

84 Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την περιγραφή του προϊόντος στη στήλη 1 του πίνακα του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού, διότι η προσφεύγουσα, αντίθετα προς τη Sony, δεν απέδειξε ότι η περιγραφή αυτή περιλαμβάνει οποιοδήποτε στοιχείο που να συνδέεται ειδικά και αποκλειστικά με το προϊόν της. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν είχε περιγράψει μόνον τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται η κονσόλα παιχνιδιών βίντεο στη λιανική πώληση, αλλά και τα διάφορα στοιχεία που τη συνέθεταν και με τα οποία μπορούσε να συνδεθεί καθώς και τις κύριες λειτουργίες της. Η Sony απέδειξε επομένως ότι η περιγραφή αυτή αντιστοιχούσε ακριβώς στις τεχνικές προδιαγραφές του προϊόντος της τις οποίες είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή και ότι ήταν τόσο ακριβής ώστε δεν υπήρχε περίπτωση, τουλάχιστον κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού, να μπορεί να εφαρμοστεί σε άλλες συσκευές πέραν της δικής της κονσόλας παιχνιδιών (απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψη 72).

85 Επιπλέον, αντίθετα προς την κατάσταση της Sony που ήταν η μόνη εξουσιοδοτημένη εισαγωγέας του επίδικου προϊόντος στην Κοινότητα, στην υπό κρίση περίπτωση η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν υποστήριξε ότι απέδειξε το αντίθετο, αλλά ούτε αμφισβήτησε τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι υπήρχαν τέσσερις τουλάχιστον διαφορετικές επιχειρήσεις που ήταν σε θέση να κατασκευάσουν και να διαθέσουν στην αγορά προϊόντα των οποίων τα χαρακτηριστικά ενδέχεται να αντιστοιχούν στην περιγραφή που παρατίθεται στη στήλη 1 του πίνακα του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η εν λόγω περιγραφή πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί μάλλον ως γενική, δεδομένου ότι μπορούν να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της και άλλα προϊόντα εκτός από αυτά της προσφεύγουσας.

86 Τέλος, πρέπει να θεωρηθεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, η ύπαρξη φωτογραφίας του προϊόντος επί του οποίου διακρινόταν καθαρά το λογότυπο PS2, ακόμη και αν είχε απαλειφθεί το σήμα της Sony, διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εκτίμηση του παραδεκτού της προσφυγής. Αν και η φωτογραφία του προϊόντος που περιλαμβάνεται στον πίνακα του παραρτήματος του επίμαχου κανονισμού αποτελεί, κατ' αρχήν, συμπληρωματικό μόνον αποδεικτικό στοιχείο και όχι πλήρη απόδειξη, γεγονός παραμένει ότι πρόκειται για στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την ανάλυση του χαρακτήρα των διατάξεων του

προσβαλλόμενου κανονισμού. Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιέχει καμία φωτογραφία ούτε του προϊόντος της προσφεύγουσας ούτε οποιουδήποτε άλλου προϊόντος.

87 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, συνεπώς, την ύπαρξη «εξαιρετικών περιστάσεων», όπως αυτές που προσδιορίζονται με την απόφαση Sony, σκέψη 28 ανωτέρω, από τις οποίες να μπορεί να συναχθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορούσε ατομικά κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως.

88 Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα μόνον υπό την αντικειμενική ιδιότητά της ως εισαγωγέα συσκευών ασφαλείας που επιτρέπουν την πρόσβαση σε αρχεία αποθηκευμένα σε αυτόματο μηχάνημα επεξεργασίας πληροφοριών, όπως αυτά που περιλαμβάνονται στον επισυναπτόμενο στον εν λόγω κανονισμό πίνακα, κατά τον ίδιο τρόπο όπως για κάθε άλλον επιχειρηματία που βρίσκεται, πραγματικώς ή δυνητικώς, στην ίδια κατάσταση.

89 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα και, επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

90 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του

νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την RSA Security Ireland Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 3 Δεκεμβρίου 2008.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

E. Coulon — J. Azizi